

ระบบ 'เคลียร์ริงแฮ้าส์'

ลดวีงรอก

แก้เหลื่อมล้ำ..จริงหรือ

กลายเป็นประเด็นให้ถกเถียงกันมาตลอดหลายทศวรรษ
สำหรับระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบัน
อุดมศึกษาของไทย (อ่านต่อหน้า 9)

แห่หนุนใช้ 'เคลียร์ริงแฮ้าส์' หวังนร.ทิ้งห้องมุงกวดวิชา

อดีตเลขาฯ กกอ.หวังระบบเคลียร์ริงแฮ้าส์เข้ามาหา'ลัย
ทำเด็กทิ้งห้องเรียน ทปอ.ขอคู่มือประกอบ-รองชงที่
ประชุม ต.ค. (อ่านต่อหน้า 9)

ต่อจากหน้า 1

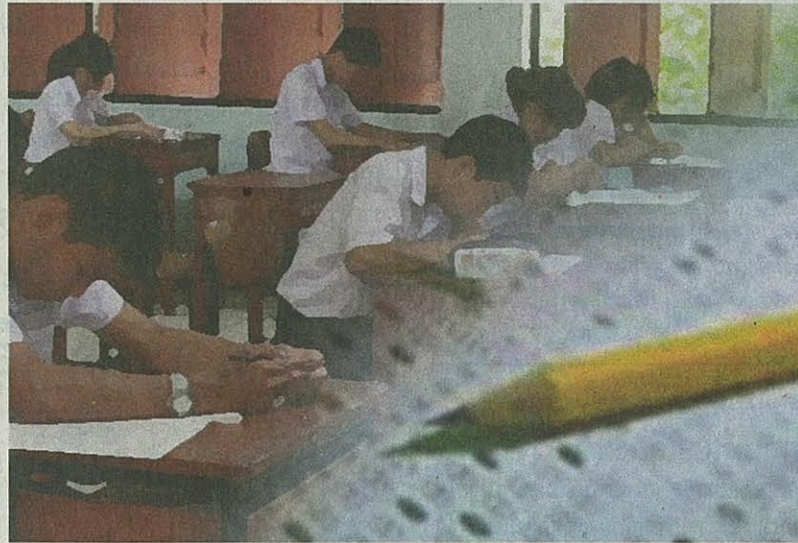
ซึ่งที่ผ่านมายังไม่สามารถแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างเบ็ดเสร็จ เพราะการปรับระบบการคัดเลือกแต่ละครั้ง ก็เหมือนเป็นการแก้ปัญหาหนึ่ง แต่นำไปสู่อีกปัญหาหนึ่งแทน

ย้อนหลังกลับไปตั้งแต่ระบบ “เอ็นทรานซ์” ที่เกิดขึ้นเมื่อปี 2504 โดยเปิดรับนักเรียนที่จบชั้น ม.6 หรือเทียบเท่า สมัครคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา โดยให้สิทธิเลือกคณะ/สาขา/มหาวิทยาลัย ได้ 6 อันดับ ต่อมาลดลงเหลือ 4 อันดับ โดยนักเรียนจะสอบได้เพียงครั้งเดียวตามวิชาบังคับของคณะ สอบได้หรือไม่ได้ ไปลุ้นวันประกาศผลสอบพร้อมกันทั่วประเทศ ซึ่งทำให้เด็กเครียด หรือถ้าบางคนไม่สบายในวันสอบ จะถูกตัดสิทธิการเข้าเรียนมหาวิทยาลัยในปีนั้นๆ ทั้งนี้ ทำให้ถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็นระบบที่ไปตัดลินชีวิตเด็ก และบางคนเมื่อเอ็นทรานซ์ไม่ติด ก็ถึงขั้นฆ่าตัวตาย

นำไปสู่การปรับรูปแบบเป็น “เอ็นทรานซ์ระบบใหม่” ในปี 2542 ที่เปิดโอกาสให้สอบได้ 2 รอบ โดยใช้ 1.ผลการเรียนตลอดหลักสูตรชั้นมัธยมปลาย (GPAX) มีค่าน้ำหนัก 10% และจะเพิ่มค่าน้ำหนักขึ้นในปีต่อไป และ 2.ผลการสอบวิชาหลักและวิชาเฉพาะ มีค่าน้ำหนัก 90% ซึ่งจัดสอบปีละ 2 ครั้ง แล้วเลือกคะแนนที่มากที่สุดมาประมวลผล แต่ยังมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์ว่าระบบดังกล่าวทำให้นักเรียนเครียดจากการที่ต้องสอบถึง 2 ครั้ง และโรงเรียนต้องเร่งสอนเนื้อหาให้จบโดยเร็ว ส่งผลเสียต่อการเรียนการสอนปกติ ทำให้นักเรียนส่วนหนึ่งที่ห้องเรียน มุ่งกวดวิชา เพื่อทำคะแนนสอบวิชาหลักและวิชาเฉพาะให้ได้มากที่สุด เด็กบางคนเร่งกวดวิชาตั้งแต่ชั้น ม.4 ทำให้ผู้ปกครองต้องเสียค่าใช้จ่ายจำนวนมาก

จากปัญหาดังกล่าว ทำให้เกิดการปรับระบบการคัดเลือกครั้งใหญ่อีกรอบในปี 2549 โดย “ยกเลิก” ระบบการสอบเอ็นทรานซ์ และเปลี่ยนเป็นระบบ “แอดมิชชันส์” หรือระบบกลางการรับนิสิตนักศึกษาใหม่ โดยยังคงใช้ GPAX เป็นหนึ่งในองค์ประกอบการคัดเลือก เพื่อให้

ระบบ ‘เคลียร์ริงแฮร์ส’ ลดวิ่งรอก แก้เหลื่อมล้ำ..จริงหรือ

นักเรียนตั้งใจเรียนในห้อง แต่ยังมีปัญหาเรื่องมาตรฐานการให้เกรดของแต่ละโรงเรียนไม่เท่ากัน และบางโรงเรียนถึงขั้นปล่อยเกรด ที่สำคัญ ไม่ได้ช่วยให้การกวดวิชาลดน้อยลง ทำให้ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) และกระทรวงศึกษาธิการ (ศธ.) ต้องปรับรูปแบบของระบบแอดมิชชันส์ ซึ่งเป็นกาปรับเล็กอีกหลายรอบ โดยเฉพาะในส่วนขององค์ประกอบในการคัดเลือก แต่ก็ยังไม่ตอบโจทย์ของมหาวิทยาลัยที่มีความต้องการนิสิตนักศึกษาที่หลากหลายตามปรัชญาของแต่ละแห่ง จนทำให้มหาวิทยาลัยใช้เป็นข้ออ้างในการเปิด “รับตรง” ในระดับคณะและมหาวิทยาลัยเองมากมาย ทำให้เด็กต้องวิ่งรอกสอบ เพิ่มภาระค่าใช้จ่ายให้ผู้ปกครอง และสร้างความเหลื่อมล้ำด้านโอกาสทางการศึกษา เพราะคนรวยจะมีโอกาสสมัครสอบได้มากกว่า ส่วนคนจนก็มีโอกาสน้อยกว่า

ล่าสุด ศธ.จึงได้หารือกับ ทปอ.อีกครั้ง หลังจาก พล.อ.ดาวพงษ์ รัตนสุวรรณ รัฐมนตรีว่าการ ศธ. เคยเปรยๆ เรื่องนี้มา

แล้วหลายครั้ง และได้ข้อสรุปเบื้องต้นว่าจะยกเลิกระบบแอดมิชชันส์และระบบรับตรงที่ใช้กันอยู่ในปัจจุบัน และเปลี่ยนมาเป็นระบบสอบตรงรวม หรือเคลียร์ริงแฮร์ส ในปีการศึกษา 2561 โดยระบบใหม่จะจัดช่วงเวลาก่อนสอบเพื่อนำคะแนนไปใช้ในการเข้าเรียนในสถาบันอุดมศึกษา หลังนักเรียนเรียนจบชั้น ม.6 ช่วงประมาณกลางเดือนมีนาคม จากนั้นจะเปิดมหกรรมการสอบ ทั้งการสอบวิชาความถนัดทั่วไป (GAT) การสอบวิชาความถนัดทางวิชาการ/วิชาชีพ (PAT) และการสอบวิชาสามัญ 9 วิชา ซึ่งเป็นวิชาที่ใช้ในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย โดยจะใช้เวลาในการจัดสอบวิชาต่างๆ ประมาณ 6 สัปดาห์ ถึง 2 เดือน หลังนักเรียนรู้คะแนนแล้ว จะเปิดรับสมัครเลือกสาขาวิชาและมหาวิทยาลัยที่ต้องการเข้าเรียนได้ 4 อันดับ เมื่อเด็กเลือกแล้ว มหาวิทยาลัยจะคัดเลือกเด็กตามลำดับคะแนน และแจ้งผลการคัดเลือกกลับมาที่ส่วนกลางเพื่อเข้าสู่ระบบเคลียร์ริงแฮร์ส แต่หากไม่ผ่านการคัดเลือกในรอบแรก นักเรียนก็มีโอกาสสมัครสอบใน

รอบ 2 เนื่องจากเคลียร์ริงแฮร์สจะเปิดโอกาสให้นักเรียนยื่นสมัครได้ถึง 2 รอบ

ภาวิช ทองโรจน์ อดีตประธานที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) และอดีตเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา (กกอ.) กล่าวว่า ข้อดีอย่างเดียวของระบบนี้คือลดปัญหาการรับตรง ไม่ให้เด็กต้องวิ่งรอกสอบ แต่เรื่องนี้ก็ขึ้นอยู่กับมหาวิทยาลัยเอง ส่วนข้อเสียที่น่ากังวลคือ ถ้าไม่เอา GPAX เข้ามาเป็นองค์ประกอบด้วย เด็กจะไม่สนใจห้องเรียน และมุ่งกวดวิชา ทำให้มหาวิทยาลัยโดนข้อหาว่าทำลายระบบการศึกษาชั้นพื้นฐาน เพราะนักเรียนส่วนหนึ่งจะมุ่งกวดวิชาเพื่อเข้ามหาวิทยาลัย ขณะที่มหาวิทยาลัยเองก็กำหนดเงื่อนไขในการคัดเลือก โดยใช้การแข่งขันทางวิชาการ ซึ่งจะใช้เพียงบางวิชาที่คณะ/สาขากำหนด ทำให้ที่ผ่านมามหาวิทยาลัยได้คนที่ไม่มีความรู้ในองค์รวมอย่างเพียงพอ มีความขาดแห่งของวิชาการที่ควรมี ที่สำคัญคือ เมื่อคนเหล่านี้สำเร็จไปเป็นบัณฑิตที่จะเป็นคนชั้นนำในสังคม ก็จะมีสังคมที่พร่องไปในความรอบรู้

ขณะที่นักการศึกษาอย่าง สุมิตร สุวรรณ รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (มก.) บอกว่า เห็นด้วยที่จะให้จัดสอบเข้าเรียนต่อมหาวิทยาลัยเพียงรอบเดียวพร้อมกันทั่วประเทศ เพราะจะช่วยแก้ปัญหามหาวิทยาลัยเปิดรับตรงเอง ทำให้เด็กต้องวิ่งรอกสอบ เกิดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ซึ่งระบบรับตรงที่ผ่านมา มีแต่มหาวิทยาลัยเท่านั้นที่จะได้ประโยชน์ เพราะจะมีรายได้เยอะขึ้นจากค่าสมัครของเด็ก แต่ระบบการรับเด็กเข้าเรียนต่อในสถาบันอุดมศึกษาไม่ควรคิดถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัย แต่ควรคิดถึงประโยชน์ของนักเรียนเป็นหลักเท่าที่ดูระบบนี้จะคล้ายกับการรับตรง เพียงแต่ใช้ข้อสอบเดียวกัน และให้เคลียร์ริงแฮร์ส 2 รอบ ซึ่งปัจจุบันจำนวนเด็กลดลง เท่ากับว่าเด็กทุกคนจะมีที่เรียนในมหาวิทยาลัยต่างๆ อยู่แล้ว เพียงแต่จะเป็นที่ไหนก็ขึ้นอยู่กับคะแนนสอบของแต่ละคน

ก็ต้องรอดูว่า ระบบ “เคลียร์ริงแฮร์ส” จะเป็นยาวิเศษที่แก้สภาพปัญหาได้หรือไม่!!